

zpravodaj obce Šitbořice

Štengarůček

prosinec 2006

Milí čtenáři, dostává se Vám do rukou letošní poslední číslo našeho obecního zpravodaje. Minule jsem naříkal, že stále máme málo autorů a málo příspěvků. V tomto čísle je již situace lepší. Protože je po volbách a zcela se změnilo vedení obce, musíme informovat především o obecních záležitostech. Ozval se nám znovu pan Ing. Josef Krupička, který vyhledal ve starých kronikách některé zajímavosti z historie obce. Máme materiál na několik dalších čísel. Článkem o Novém Zélandu chceme začít uveřejňovat zážitky našich rodáků na cestách po světě. Jsem rád, že konečně zareagovali fotbalisté a napsali o své činnosti. Pan starosta ve svém slově vás informuje o obecních záležitostech. Je potěšitelné, že nové obecní zastupitelstvo začalo dobře spolupracovat

bez ohledu na politickou příslušnost. I náš zpravodaj byl měl být nástrojem, který bude pomáhat zavádět prospěšné novinky. Patří mezi ně samozřejmě i nakládání s odpady. Jsou ustanoveny nové výbory a komise. I ony se budou rozhodující mírou podílet na zkvalitnění života v naší obci.

Protože se blíží konec roku, dovoluji mi jménem redakční rady Štengaráčku Vám všem popřát hezké prožití svátků vánočních a také mnoho štěstí a zdraví, osobní pohodu a hodně úspěchů v novém roce 2007. Těšíme se na dobrou spolupráci s Vámi našimi čtenáři.

J. Zelinka,
šéfredaktor

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, tak jak jste byli zvyklí i já Vás budu vždy v tomto úvodním článku informovat o tom, co důležitého se v naší obci děje nebo co se chystá, případně o tom, co mě „pálí“. Je po volbách, emoce, které vzplanuly díky současnému volebnímu systému, již pomalu vyhasínají. S potěšením mohu konstatovat, že zastupitelé bez ohledu na politickou orientaci jsou ochotni se mnou spolupracovat a aktivně se podílet na řízení obce. Toto považuji za velmi důležité pro další úspěšný rozvoj naší obce. Ve funkci starosty obce jsem teprve krátce, ale i tak se mi vcelku daří získávat potřebné zkušenosti, znalosti a kontakty.

Jistě jste si všimli, že se zásadně změnilo nakládání s domovním odpadem. Tento nový způsob likvidace domovního odpadu sice nebude někomu vyhovovat jako doposud, ale soudný člověk chápe, že dosavadní situace byla již neúnosná a odpad je nutno třídit. Z tohoto důvodu bylo zřízeno u čistírny odpadních vod úložiště kontejnerů. Podrobnosti o nakládání s komunálním odpadem si prosím přečtěte v samostatném článku tohoto vydání Štengaráčku.

Čím dál častěji se na mě obracíte s dotazy, které se týkají avizovaného internetu v našem televizním kabelovém rozvodu. V současné době je na základnové stanici TKR na nové škole zřízena konektivita do sítě internetu a probíhá zkušební provoz. Jakmile bude síť odladěna,

začne připojování uživatelů. Podrobnosti opět v samostatném článku tohoto čísla.

Další připomínky od občanů se týkají vypuštěného rybníčka. Původně se měla oprava provádět ještě letos, ale později bylo rozhodnuto o tom, že se oprava a odbahnění odloží do jara, kdy voda a bahno částečně vymrzne a vyschne a obecní rozpočet bude na tuto akci lépe připraven. Aby naše mládež nebyla ochuzena o bruslení, plánovali jsme nástřik ledové plochy za Sokolovnou. Byl jsem potěšen, když za mnou přišli členové fotbalového oddílu s tím, že tuto ledovou plochu sami připraví. Doufejme, že tento slib bude splněn a že letošní zima bude nakloněna těmto radovánkám.

Možná jste si všimli, že na zdravotním středisku včetně spodního patra jsou vyměněna všechna okna s výjimkou České pošty. Jednání o finanční spoluúčasti jsou již těsně před podepsáním smlouvy s tím, že Česká pošta přispěje zhruba polovinou nejen na výměnu oken, ale i na vybudování bezbariérového přístupu. Obě akce proběhnou začátkem příštího roku podle počasí.

Protože toto číslo je již poslední v tomto roce, dovoluji mi, bych Vám všem popřál radostné a klidné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok.

Antonín Lengál,
starosta obce

Krátké zprávy

Životní jubileum

Obecní úřad blahopřeje manželům Hanákovým, Domanská 330, k diamantové svatbě – šedesátému výročí společné cesty životem.

Obecní úřad blahopřeje manželům Němečkovým, Ni-

kolčická 437, k zlaté svatbě – padesátému výročí společné cesty životem.

Přejeme zdraví, spokojenost a hodně životního optimismu do dalších let.

Milan Němeček,
místostarosta

Komunální volby v naší obci

V komunálních volbách byli zvoleni tito zastupitelé:

Pořadí	Jméno	Věk	Počet hlasů

Sdružení nezávislých kandidátů Šitbořice

1	Hana Navrátilová	51	533
2	Antonín Lengál	46	629
3	Pavel Halas	38	594
4	Roman Guráš	41	571
5	Miroslava Kominacká	51	567
6	Milan Němeček	49	543
7	Josef Rozkydal	55	511
8	Martin Kříž	36	450
9	Marie Nekvapilová	30	435

KDU-ČSL

1	Josef Zelinka	57	490
2	Jiří Kaňa	45	366
3	Jaroslava Krušinová	56	336
4	František Franěk	56	335
5	Jiří Daniel	37	322
6	Petr Kolář	40	317

3. listopadu se konala ustavující schůze nově zvoleného zastupitelstva a bylo zvoleno vedení obce:

VEDENÍ OBCE

starosta: Antonín Lengál

místostarosta: Milan Němeček

radní: Hana Navrátilová, Jiří Daniel, Ing. Pavel Halas

Odcházející a nastupující starosta. Vladimír Kulíšek a Antonín Lengál.

Na svém zasedání konaném 20. listopadu zřídilo zastupitelstvo obce dva výbory a tři komise.

FINANČNÍ VÝBOR

předseda: Ing. Pavel Halas

členové: RNDr. Petr Kolář, Marie Nekvapilová, Marie Navrátilová, František Navrátil

KONTROLNÍ VÝBOR

předseda: Ing. Jiří Kaňa

členové: Josef Konečný, Ing. Roman Guráš, Josef Rozkydal, Pavel Ryšavý

KULTURNÍ A ŠKOLSKÁ KOMISE

předsedkyně: Hana Navrátilová

SOCIÁLNÍ A ZDRAVOTNÍ KOMISE

předsedkyně: Jaroslava Krušinová

KOMISE ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ A ZEMĚDĚLSKÁ

předseda: František Franěk

Stavební komise při Obecním úřadě nebude zřízena, nový stavební zákon to neumožňuje. Všechny žádosti o stavební povolení, opravy, drobné stavby a udržovací práce bude nutno hlásit na Stavební úřad do Hustopečí.

Zastupitelstvo obce odsouhlasilo odměny neuvolněným členům zastupitelstva dle nařízení vlády zák.č. 50 / 2006, příloha č. 1:

místostarosta	9000,- Kč
člen ZO	400,- Kč
člen rady	1100,- Kč
předseda komise nebo výboru	1000,- Kč
člen rady + předseda komise, výboru	1650,- Kč

V měsíci prosinci proběhne inventarizace obecního majetku. Členové obecního zastupitelstva byli rozděleni do inventarizačních komisí. V komisích budou také přítomny osoby zodpovídající za obecní majetek na jednotlivých úsecích (stará škola, Sokolovna apod.)

Milan Němeček,
místostarosta

Komise životního prostředí a zemědělství informuje

Na prvním jednání obecního zastupitelstva (OZ) byla mezi jinými komisemi ustanovena i komise životního prostředí a zemědělství. Jejím předsedou byl jmenován František Franěk. Obecním zastupitelstvem je pověřena řešit problematiku ochrany životního prostředí vyřizovat žádosti, popřípadě stížnosti občanů, šetřit nevhodné jevy a navrhnout OZ řešení. Druhou významnou oblastí, kterou by se měla zabývat, je zemědělství a ochrana krajiny. Významnou pravomocí této komise je povolování kácení stromů a to i stromů na vlastním pozemku. Není cílem komise trestat, ale pomáhat a radit tak aby v naší tradiční zemědělské obci nedocházelo k porušování zákona o ochraně půdního fondu a abychom některými neuváženými činy si nezneškodnocovali naši krásnou krajinu. Například letos na podzim jsme znovu museli konstatovat, že někteří oráčci při orbě vynášeli množství hlíny

na silnici a vůbec se neobtěžovali to po sobě uklidit. Je to trochu věc i majitelů pozemků, kterých by také neubýlo, kdyby hlínu shrnuli zpět na pole. Toto bylo již jednou kritizováno, ale asi je třeba takovéto záležitosti stále připomínat. Málokdo také ví, že zákon nařizuje majitelům pozemků udržovat je v takovém stavu, aby nedocházelo k zaplevelování sousedních pozemků. Ani si neumím představit, k čemu by vedlo důsledné trestní stíhání této skutečnosti.

J. Zelinka

Sociální komise

Po letošních komunálních volbách byla v naší obci nově zřízena Sociální komise. Jejími členkami se staly:

za zastupitele obce: Jaroslava Krušinová

za občany: Františka Matušková, Jaroslava Křížová
Marie Halasová, Jitka Schubertová

V naší komisi chceme hlavně provádět „rodinnou politiku“. Co je to „rodinná politika“? Je to soustavná práce v zastupitelstvu obce s ohledem na potřeby rodiny. K tomu je potřeba samozřejmě i spolupráce všech našich občanů. Proto Vás žádáme o předávání svých „prorodinných“ podnětů na obec, jmenovitě paní Krušinové. Na obci tyto podněty budeme shromažďovat a jednotlivé podněty z rodin projednávat a co nejdříve plnit. Všechny podněty budeme zveřejňovat i se jmény navrhujeících (pokud nebudou mít námitky proti zveřejnění), jejich plnění a případně zdůvodňovat proč nemohou být splněny. Na všechny budeme písemně odpovídat. Neustále budeme sledovat nabídky akcí pro rodiny jak na regionální, tak na celostátní úrovni. Budeme samozřejmě vděčné za jakékoliv upozornění na vhodnou akci.

Chceme i nadále podporovat Klub maminek Mikeš. Dále chceme svou pozornost zaměřit na naše seniory a hlavně na naše starší žáky a mládež.

Všechny tyto aktivity samozřejmě záleží hlavně na tom, zda se i u nás najdou lidé ochotní s námi spolupracovat, věnovat část svého volného času i jiným a zda se najdou vhodné prostory pro naše seniory a mládež.

Klub Mikeš již dnes praská ve švech, tam už se opravdu další skupinky nevejdou.

Jaroslava Krušinová

Výměna občanských průkazů

Výměna občanských průkazů:

OP vydané do:	výměna OP do:
31. 12. 1996	31. 12. 2006
31. 12. 1998	31. 12. 2007
31. 12. 2003	31. 12. 2008

S výjimkou občanských průkazů vydaných občanům narozeným před 1. lednem 1936, pokud není v těchto občanských průkazech doba ukončení platnosti vyznačena konkrétním datem.

O výměnu občanského průkazu si můžete požádat prostřednictvím Obecního úřadu Šitbořice.

R. Stehlíková

Domovní odpad

Od 6. prosince bylo zprovozněno úložiště kontejnerů u čistírny odpadních vod. Současně byl na hřbitově kontejner vyměněn za menší, který bude sloužit pouze na odpad ze hřbitova. Dále byly na hřbitově umístěny dva plechové sudy pro vyhořelé kahánky a vosk. Nevhazujte prosím tyto kahánky do kontejneru abychom mohli jeho obsah ekologicky a zdarma likvidovat. U čistírny odpadních vod jsou připraveny čtyři kontejnery. Jeden je určen pro kovový odpad, druhý pro dřevěný odpad, třetí pro stavební suť a zeleň, čtvrtý je určen pro všechno ostatní s výjimkou nebezpečného odpadu, PET lahví a skla. Je dobré si již doma tento odpad takto předtřídit, protože obsluha úložiště kontejnerů to bude po všech přísně vyžadovat. U likvidace nebezpečného odpadu, PET lahví a skla se nic nemění. Na bílé sklo jsou připraveny nové bílé plastové nádoby. Na barevné sklo slouží zatím ty plechové zelené, které budou v roce 2007 vyměněny za nové plastové. U obchodu p. Krupičkové ještě k těmto nádobám přibýly dva plechové sudy na tabulové sklo. Nebezpečný odpad se bude tak jako doposud sbírat 2 x ročně, vždy po vyhlášení. PET lahve ukládejte dále do připravených vaků ve dvoře Jednoty.

Tímto bych chtěl předem poděkovat za dodržování těchto základních pravidel třídění odpadu. S potěšením mohu oznámit, že zatím za těch pár dnů, kdy tento systém sběru začal v naší obci fungovat, nebyl zaznamenán žádný problém. Žádám Vás, aby tak tomu bylo i nadále. Toto je jediná cesta, jak snížit stále rostoucí náklady na likvidaci odpadu. Po roce provozu udělám finanční vyhodnocení a budu Vás informovat.

*Antonín Lengál,
starosta obce*

Internet v kabelovce

Čím dál víc mě „bombardujete“ kvůli avizovanému zprovoznění internetu v našem kabelovém rozvodu. V tomto článku se budu snažit odpovědět na nejčastěji kladené otázky.

Otázka číslo 1: Kdy? Avizován byl termín realizace na prosinec 2006. Realizace sice probíhá, ale komerční provoz začne až na přelomu roku. V současné době probíhá zkušební provoz. Jedná se o zcela novou technologii, takže i dodavatelské firmy se teprve učí. Podle prvních testů však tento projekt vypadá velmi nadějně. Přibližně polovina účastníků má již ve svých zásuvkách signál internetu aniž o tom ví. Okrajové části se postupně zprovozňují. Problém spočívá v tom, že se musí skloubit dnes již starší technologie kabelové televize s nejmodernější technologií datových přenosů. Proto se musí v obci po různých trasách vyměňovat zesilovače za nové, které budou vyhovovat. Mé přání a snaha je, aby se nedočkaví zájemci mohli připojit ještě před vánočními svátky. Toto však nemohu slíbit, protože dodavatelská firma chce mít jistotu a masové připojování začít až po skončení důkladného zkušebního provozu někdy v první polovině ledna.

Otázka číslo 2: Kolik to bude stát? Kdo se bude chtít připojit, musí si koupit modem, ten bude poskyto-

vatel internetu prodávat za 1000,- Kč. Měsíční poplatky budou podle rychlosti takovéto: 128 kbit/s 190,- Kč, 2 Mbit/s 500,- Kč, 4 Mbit/s 690,- Kč. Všechny ceny jsou uvedeny s DPH. Uvedené rychlosti mají být garantované bez agregace s veřejnou IP adresou.

Otázka číslo 3: Kolik to bude stát obec? Obec to nebude stát nic. Veškeré náklady na technologii hradí provider čili firma VIVO.

Dále bude tato firma nabízet IP telefonii bez paušálu včetně přístrojů. O tom však budu informovat až příště, až bude vše odzkoušeno v praxi.

*Antonín Lengál,
starosta obce*

Rekord na aukci

Firma PRAMOS byla hlavním sponzorem 6. společenského večera v hotelu Centro, který v sobotu 25.11. uspořádala Diakonie České církve evangelické - středisko Betlém z Klobouk. Úvodem dostal pan ředitel Radek Zelinka čestné ocenění za podporu, kterou jeho firma Betlému poskytuje. Večer zahájilo vystoupení cimbálové muziky Hradišťan s legendárním primášem Jiřím Pavlicou. Dobročinného večera se zúčastnil i náš starosta Antonín Lengál s manželkou. Hlavním bodem večera byla aukce, které se zúčastnilo 74 dražitelů. Mezi nimi bylo i mnoho významných osobností v čele s hejtmánem Jiho-moravského kraje Stanislavem Juránkem. Záštitu nad večerem měl známý pražský herec Lubomír Kostelka. Dražilo se 60 předmětů, které věnovali dárci a 34 z nich vyrobili sami zdravotně postižení. Velké vzrušení nastalo, když se dražila dřevěná plastika „tetička Mařka na cestě z vinohradu“ od autora z naší obce. Vyvolávací cena této 40cm vysoké sošky byla 1 000 Kč. Při velmi dramatické dražbě, kterou vynikajícím způsobem řídil M. Strouhal, cena nejdříve překročila rekordních 50 000 Kč. Vzápětí se přehoupala na 100 000 Kč. Ještě do 82 000 dražilo více dražitelů. Nad 100 tisíc již zůstali jen dva. Konečná částka činila neuvěřitelných 125 000 Kč, které nabídl Karel Losenický, generální ředitel a.s. Agrotec Hustopeče. Když byla cena okolo 100 tisíc tak pan Lubomír Kostelka zkusil nabídnout svoji chalupu v jižních Čechách.

Celkově vynesla dražba částku 875 tisíc korun. Částka bude použita na hrazení ošetrovatelské péče v domovech Betlém a Narnie.

redakce

Chaloupky 2006

Rok se s rokem sešel a v létě se opět uskutečnily chaloupky. Tentokrát byly netradiční. Sjely se tam děti nejen ze Šitbořic, ale letos se k nim přidaly i děti z Mě-nína. Chaloupky se konaly opět na TZ Junior v blízkosti

Příprava jídla na ohni - vařila se krupičná kaše

Vranovské přehrady. Téma bylo Na Divokém západě. Děti byly rozděleny do rodin a v těchto rodinách dobývali pozemky a těžili na nich zlaté valouny.

Celou dobu nad nimi bděla „Velká tlapa“, která svými dopisy děti „krotila“ v jejich neposlušném chování.

Děti se mohli vyřádit při různých hrách, lanových aktivitách a také při koupání. Během Chaloupek jsme navštívili Znojemské podzemí a radniční věž.

Nakonec bych touto cestou chtěla poděkovat všem vedoucím. Janě Bartákové, Evě Urbánkové, Lukášovi Fraňkovi, Petře Hutákové a Kátě Horgošové za neustále dobrou náladu a nepřetržitý pobyt mezi dětmi, technickému zázemí Rostovi Kaňovi – řidič, Zbyňkovi Honzákovi, Ondrovi Valíčkoví, Jarkovi Pichovi za jejich pomoc při přípravách her a lanových aktivit, zdravotnici Ivě Křivánkové za její péči o všechny děti i vedoucí a velké díky patří naší skvělé kuchařce Zuzce Křivánkové, za její starost o naše žaludky.

Dále bych chtěla poděkovat našemu skvělému řidiči autobusu panu Hrdličkovi z Telnice, Obecnímu úřadu Měnin za finanční příspěvek, Občanskému sdružení Petrov za záštitu tábora a všem rodičům za jejich příspěvky.

Nesmím zapomenout na všechny děti, které se zúčastnily letošních chaloupek a vydržely to s námi. Moc díky a za rok se na vás opět těší vaše hlavní vedoucí.

Hana Křivánková

Duchovní slůvko

Boží přátelé a obyvatelé Šitbořic, uvědomuji si, že asi ani ty letošní Vánoce se nebudou moc lišit od těch loňských a předloňských... že totiž do všech kostelů přijde plno těch, kteří si o sobě myslí, že nepatří do církve a že nejsou věřící. Možná je pozvete právě vy moji milí farníci – a prosím nebojte se je pozvat. Možná, že také přijdou jen kvůli tzv. poezii Vánoc nebo že by jim prostě něco chybělo, že musí i letos slyšet Rybovu mši svatou. Fakt nevím, ale ať je to tak nebo budou mít úplně jiný důvod, tak já bych si moc přál, aby zažili radost. Právě tu radost, která nás naplňuje a to je, že před dvěma tisíci lety přišla radost na svět v podobě malého dítěte, které se narodilo v Betlémě. Vždyť přece narození dítěte, to je vždycky velká radost. A tady přichází na svět dítě, které je člověkem a zároveň i Božím synem. A co to pro nás znamená? Jednu zásadní skutečnost, že nejsme sami, že Bůh nás neopustil. Sklonil se k nám a stal se jedním z nás, člověkem, a tak se nám přiblížil.

A abychom to mohli všichni pochopit, tak přichází do ne zrovna bohaté rodiny a přiznejme si, že jeho prvními obdivovateli jsou vůl a osel, hned po nich pastýři, kteří byli nevzdělaní, a v tu dobu se jimi pohrdalo. Je docela možné, že právě oni chápou lépe než bohatí, že dítě je dar. Ano, Bůh se nám daroval v dítěti a právě proto i my si na Vánoce dáváme dárky. Často to bývají věci, které jsou jen symbolické, ale třeba i za tou obyčejnou šálou stojí vyjádření vděčnosti, to že tomu druhému chceme říct, že jej máme rádi...

A tak nevím, jestli nám to dochází, ale i pod tou slupkou vánočních trhů a koled doslova řvoucích v supermarketech a na náměstích už bezmála od října se skrývá tiché poselství. Poselství o tom, že nezáleží na finanční hodnotě dárku, ale na vztahu k druhému člověku. Že v našem životě je důležitější „být“ než „mít“. Ne nadarmo

jsem se s Vámi scházel v adventní době na rorátech a snad ne nadarmo jsem tak často mluvil i o ztišení, o zamyšlení a zastavení se v běhu všedních dnů – důvod byl jeden: touha, abychom v tichosti našli Krista a pak mohli lépe vychutnat onu slavnost a velikost Vánoc. Oslavy narození Božího dítěte, ale nejsou vrcholem a tečkou na konci roku. Jsou počátkem, toho, že nám někde v koutku srdce zůstává ona radost. Ona totiž jediná dává našemu životu smysl a pomůže i tehdy, když přijdou potíže a problémy.

Přátelé – opravdu nejsme sami. Nejdeme jen od narození ke smrti, ale mnohem dál – ke slavnostní hostině spolu s těmi, které jsme měli rádi. A pokud se bojíme, že to nezvládneme, tak Vánoce jsou nám povzbuzením. Vždyť na svět přišlo bezmocné dítě, které je Pánem vesmíru. Jak je možné, že králem je dítě? Jednoduše. Moc bezmocných je silou lásky.

Požehnaný vánoční čas přeje váš duchovní otec

P. Jiří Topenčík

Pořad bohoslužeb o Vánocích

24.12	- 7 ³⁰ a 10 ³⁰ čtvrtá neděle adventní
	- 22 ⁰⁰ Slavnost Božího narození
25.12.	- 7 ³⁰ a 10 ³⁰ Svátek Narození Páně
26.12.	- 7 ³⁰ a 10 ³⁰ Svátek sv. Štěpána
27.12.	- 7 ³⁰ Svátek sv. Jana; žehnání vína
28.12.	- 7 ³⁰ Svátek Mládátek betlémských
	- 15 ⁰⁰ zazní zvony za nenarozené děti
31.12.	- 7 ³⁰ a 10 ³⁰ Svátek sv. rodiny
31.12.	- 23 ³⁰ noční adorace
1.1.2007	- 7 ³⁰ a 10 ³⁰ Slavnost Matky Boží

V prvním lednovém týdnu proběhne již tradiční Tríkrálová sbírka. Přesný termín bude ještě upřesněn.

Komunální volby

Porovnání účasti občanů na volbách:

rok	voličů	zúčastnilo se	nezúčastnilo se
2002	1527	884 – 57,89 %	643 – 42,11 %
2006	1537	910 – 59,21 %	627 – 40,79 %

To ukazuje, že počty občanů u voleb jsou stále přibližně stejné. Z hlediska občanů jejich účast na volbách měla být co největší; účastí by dali najevo jak si představují budoucí vývoj obce a rozhodnou komu tento úkol svěří. Z kandidátů měli vybrat ty, kteří budou zárukou, že poměry v naší obci se zlepší nejen po stránce technického vybavení, ale že se zlepší i vztahy mezi občany a dojde k většímu respektování jednoho druhým.

Podpora zvolených kandidátů do Obecního zastupitelstva a zájem o dění v obci by měly být u občanů po celé volební období, ať už účastí na veřejných zasedáních Zastupitelstva tak i předkládáním návrhů na řešení problémů, které se v průběhu volebního období vyskyt-

nou. Hlavní směry vývoje v obci se sice vytýčily ve volebních programech, ale jejich detailní dopracování bude záležet jak na zvolených členech zastupitelstva, tak i na občanech, jak provádění jednotlivých úkolů přijmou.

Práce v Obecním zastupitelstvu, které chce být úspěšné, není jednoduchá ani lehká; dobře řídit obec ke spokojenosti většiny občanů je umění a vyžaduje od každého člena zastupitelstva plné nasazení a od jeho rodiny porozumění pro práci v zastupitelstvu. Několikavteřinový potlesk na ustavujícím zasedání je jen velmi malou zálohou na výkon, který se musí odvést. Pod slovy „většina občanů“ si představují ne 51 %, ale 80 – 90 %.

Vztah zvolených kandidátů a občanů dobře vystihuje parafráze tureckého přísloví: „Přízeň voličů je kandidátům platná v den voleb, jejich podporu a pomoc však potřebují po celé volební období.“

František Navrátil

Ze školních lavic

Mateřská škola

PRACOVNÍ DÍLNA

Ve čtvrtek 23. listopadu jsme zorganizovali pracovní dílnu pro rodiče a děti na téma: „Maminko nebo tatínku, přijď si se mnou vyrobit čertíka“.

O pracovní dílny v MŠ je ze strany rodičů téměř vždy velký zájem, ale tentokrát byl obrovský. Pracovat přišlo 92 zájemců.

Děti a rodiče společně vyrobili papírového čerta, kterého podle vlastní fantazie dokreslili a dozdobili. Potom děti zazpívaly písničku Když se čerti ženili, kterou se ten den v mateřské škole naučily. Výrobky jsme všichni společně dali na výstavu, kterou děti nazvaly „peklo“.

Nakonec byli všichni odměněni. Rodiče si odnášeli vánoční pečivo, které pro ně vytvořily děti. Všichni odcházeli z mateřské školy v pozdějších večerních hodinách, ale spokojeni.

Pracovní dílna ve školce

VÝSTAVA

Byli jsme osloveni, aby se naše děti účastnily výstavy Dobroty z babiččiny kuchyně, která se konala 25. a 26. listopadu v sokolovně.

Na výstavu jsme se dlouho připravovali. Nejdříve si děti vyzkoušely modelovat pečivo z plastelíny, z modelovací hmoty terakota a ze slaneého těsta. Teprve potom jsme se společně pustili do skutečného cukroví. Děti zdobily perníčky, vytvářely vanilkové rohlíčky, které se poměrně špatně pekly. Jeden byl malý, druhý velký, další tenký nebo tlustý. Ale všechno dobře dopadlo. Kdo výstavu navštívil, mohl posoudit sám.

MIKULÁŠSKÁ SLAVNOST

V úterý 5. prosince se děti v mateřské škole proměnily v anděly a čertíky. Děti si samy vybraly za co budou, společně jsme vyrobili jednoduché kostýmy a slavnost začala. Celé dopoledne ve školce se zpívalo, tančilo a hrály zábavné hry. Na závěr slavnosti čekalo děti překvapení v podobě bohaté mikulášské nadílky.

Dalším milým překvapením bylo pro nás všechny i to, že mateřskou školu v tento den navštívil pan starosta Antonín Lengál a místostarosta pan Milan Němeček. Děti tak měly možnost seznámit se s novým starostou.

Druhý den ráno už se v mateřské škole rozzářil vánoční stromeček. Tentokrát oranžovožlutý, děti si na něho vytvořily ozdoby ze slaneého těsta. Teď si hrdě ukazují na svoji ozdobičku, která je určitě ta nejhezčí.

Ani jsme se nenadáli a další kalendářní rok končí. Všem přejeme hezké vánoční svátky, hodně zdraví a úspěšný rok 2007.

Kolektiv zaměstnanců mateřské školy

Základní škola

VÁNOČNÍ DÍLNY

Příjemná předvánoční nálada se promítla i do života školy. Žáci společně s učiteli pozvali místní občany na vánoční tvořivé dílny. Děti i rodiče vyráběli vánoční řetězy z popcornu a ze sušených plodů, pekli a zdobili perníčky. Také se učili vyrábět svíčky i ozdoby ze včelích plástů a kouzlit z ubrousků prostírání na vánoční stůl. Kdo přišel, nelitoval. Každý si odnášel adventní věnec, vánoční dekoraci z pediku, z keramiky, svícen z přírodního materiálu, nebo jinou ozdůbku. Milým překvapením bylo vánoční občerstvení pro děti i dospělé.

BAREVNÝ TÝDEN

Učitelky z prvního stupně přichystaly pro děti zajímavou akci – Barevný týden. Jeho tématem byly lidské rasy a světové kultury vyjádřené symbolickou barvou. Jednotlivé třídy si vzaly za svou jednu barvu a společně zjišťovaly o dané civilizaci, rase i světadílu co nejvíce zajímavostí – tradice, kulturní rozdíly i společné znaky. Žáci každý den přišli oblečení ve stejné barvě. Modré pondělí připomnělo barvu Evropy, ale i moří, řek, oblohy a lidských očí. Žlutá je barva písku, horké Asie, červená amerických Indiánů, bílá je Antarktida a zelené pláně najdeme v Austrálii. I kuchařky ladily jídelníček v barevném duchu. Děti týden pojal s pravou dětskou vervou a nadšením.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Rodiče a prarodiče vědí, že dnešní škola je v mnohém odlišná od dob jejich školních let a rádi uvítají možnost podívat se na svoje ratolesti. Letos se Den otevřených dveří uskutečnil ve středu 1. listopadu. Všichni mohli shlédnout ukázky vyučovacích hodin i vystavené práce žáků. Třešničkou na dortu pak bylo výchovné divadelní představení s názvem Tetiny ve světě.

Při takových akcích dochází k přirozené spoluúčasti rodičů, dětí i učitelů.

PŘÍPRAVA PRVNÁČKŮ

Rodičům budoucích prvňáčků nabízíme společná setkání rodičů s dětmi ve škole. Učitelky MŠ a ZŠ připravují

děti na vstup do školy. Děti pod citlivým pedagogickým vedením rozvíjejí slovní zásobu, procvičují jemnou motoriku i orientaci v čase a v prostoru. Podrobné informace o těchto schůzkách se rodiče dovědí 4. ledna 2007 na schůzce ve škole. Na programu je také beseda s psychologem na téma Školní zralost.

Zápis dětí do první třídy se bude konat 16. 1. 2007.

ČASOPIS ŠITBOŘÍK

Učitelé loni vypracovali projekt Školní elektronický časopis Šitbořík. Škola tak získala z grantového programu MŠMT ČR další finanční prostředky pro nákup programového vybavení a školní časopis tak dostal možnost ukázat se v „novém kabátě“ v počítačové podobě. Na tvorbě časopisu se podílejí sami žáci. Přispívají do něj články z vlastní četby, z poznatků získaných z výuky nebo z internetu. Rádi sestavují křížovky i soutěže pro mladší žáky.

POČÍTAČOVÉ PREZENTACE

Z grantového programu získala naše škola rovněž prostředky na realizaci projektu Tvorba počítačových prezentací. Učitelé dětem obohacují vyučování o nový prvek – umět vymyslet, vytvořit a prezentovat určité téma s pomocí počítače a internetu. Pomáhají tak žákům rozvíjet jejich kreativitu a pěstují schopnosti získávat, třídit a prezentovat informace.

Ukázky prezentací i Školní časopis Šitbořík si můžete od ledna 2007 prohlédnout na webových stránkách školy: www.mujiweb.cz/www/zssitborice/

Hezké Vánoce a hodně zdraví a štěstí v novém roce přeji dětem i dospělým

učitelé a zaměstnanci Základní školy

Povídání o víně

MLADÁ VÍNA V PROSINCI

Od vinobraní uplynuly teprve necelé tři měsíce a z letošních hroznů máme vína, která sice nejsou ještě hotová, avšak ochutnat je, je velice lákavé. Pro výrobu vína je nutné dodržovat základní technologické kroky, ale doba, kterou si výroba vyžaduje, není vždy stejně dlouhá. Proto si při rychlém postupu můžeme vyrobit víno tak, že na vánoční stůl k ostatním dobrotám přidáme i mladé víno z ročníku 2006. Pro vína, která vyrábíme se záměrem připravit je k podávání jako mladá, je potřeba všechny výrobní kroky co nejvíce zkrátit. Naopak vínům určeným k ležení je dobré dopřát více času. Pokud jsou zdravá nechat jejich zrání probíhat pokud možno bez razantních zásahů.

Mladé víno je tedy potřeba ošetřovat již od počátku s vědomím, že chceme mít čisté víno co nejdříve. Při tomto způsobu výroby neotálíme se stáčením, přiměřeným sířením a samozřejmě také s čiřením. Důležitý předpoklad pro dobrý výsledek je sklep s teplotou v rozmezí 12 až 16 °C. Při teplotách pod 12 °C totiž všechny procesy probíhají pomaleji a čiření je většinou neúspěšné.

Dnes můžeme mít mladá vína už čistá a připravená k pochutnání, ale také vína teprve dokvávající a naprosto nehotová. Toto platí pro všechny barvy, tedy bílou, růžovou i červenou. Bílá vína po dokončení alkoholového kvašení doporučuji stočit z hrubých kalů, pokud nebyly mošty odkalené. Při pečlivém odkalení moštů není ani delší ponechání mladého vína na kvasnicích nebezpečné, protože tyto kvasnice jsou velmi jemné a jejich množství je většinou výrazně menší, nejčastěji od 3 do 5 %. Při manipulaci s vínem je vždy nutné víno ochutnávat a při vyprchání CO₂ nezanedbat sířením, aby nedocházelo ke ztrátám vůně vlivem působení kyslíku. Bílá a růžová vína je vhodné sířit tak, aby obsah volného oxidu siřičitého byl 25 až 35 mg/litr. V červených vínech je možné udržovat obsah na hodnotách nižších mezi 20 až 30 mg/litr. Samozřejmě je uchovávat vína vždy v plných nádobách.

Při chutnání vín je jednou z nejvýraznějších složek, kterou vnímáme naší chutí kyselost. V bílých a růžových vínech ji většinou příliš neovlivňujeme, ve vínech červených jí však v posledních letech věnujeme stále více pozornosti a snažíme se ji ovlivnit z důvodu dosažení větší vyváženosti a harmonie. Pro snížení obsahu kyseliny máme dvě možnosti. První a jednodušší je odkyselení chemické, pomocí uhličitanu. Tímto postupem snižujeme obsah kyseliny vinné. Druhý postup je složitější a náročnější na dodržení základních podmínek. Je to odkyselování biologické pomocí bakterií, které spotřebovávají kyselinu jablečnou a produkují kyselinu mléčnou a CO₂.

Výsledek po tomto způsobu odkyselení je velmi dobrý a vína jsou příjemně harmonická, ale vůně těchto vín je také ovlivněná a často ztrácí výrazné ovocné tóny a získává charakter zralejších a těžších vín. Tyto postupy jsou poměrně složité a na tomto místě je nechci podrobně rozepisovat, protože by se jednalo o vypisování z odborné literatury. Před jejich používáním je však potřebné si je dobře prostudovat, abychom předešli zbytečným chybám.

Do konce roku už nezbývá mnoho a vše podstatné co jsme mohli pro výslednou kvalitu našich vín udělat je jistě hotové. Pro zdárný vývoj už jen zbývá nezanedbat pravidelnou kontrolu a také porovnávání. V přicházející zimě přeji všem přiměřené množství sněhu, přívětivější teploty pro úspěšné přečkání zimy nejen našim vinicím ale všem zapáleným vinohradníkům, vinařům a samozřejmě našim nejbližším.

Aleš Urbánek

Pověsti ze Šitbořic

V knize Pověsti z kraje Mrštíků a Herbenova, kterou sestavil Josef Ošmera s pomocí Vojtěcha Samce a Vladimíra Bukovanského je zapsáno více než deset pověstí z naší obce. Také je tam pět příběhů o vodnících a hastrmanech. První z nich vypráví tuto pověst:

O vodníkovi a bludičkách

V Šitbořském katastru je pole zvané Svatodušní. Na tom místě rostla tak vysoká tráva, že se v ní dospělý člověk schoval. Nesmělo se tam dříve pást, až po svatodušních svátcích, ostud název pole Svatodušní. Na místě dnešních polí Nad rybníčkem býval veliký rybník s křišťálovou vodou, tak čistou, že v něm bylo možno vidět peníze na dně. Do tohoto rybníka honili pasáci ze Svatodušního napájet navečer koně. Cestou na koních závodili. V rybníce za soumraku a při svitu měsíce se voda jen zrcadlila. Pasáci napájeli a brodili své koně. Voda byla místy tak hluboká, že jezdci i na koních stáli a koním bylo vidět jen hlavy. Za šera se pohybovala po vodě v blízkosti protějšího břehu světýlka z místa na místo a lákala k sobě jezdce na koních. Pasáci vidouce tento jev, obraceli své koně ke břehu. Věděli, že to jsou bludičky, pomocnice vodníka, jenž je vyslal na hladinu, aby mátl cestu pasákům, aby mohl sám pak snáze ulovit lidskou duši a zavřít ji pod hrneček v křišťálovém paláci ve vodní říši. Každý pasák se snažil dosáhnout

co nejrychleji břeh. Tomu poslednímu vždy seděl na koni vodník a snažil se jezdce zatáhnout pod vodu. Ale nikdy prý se mu to nepodařilo.

Ke konci 18. století pak přišli Italové, rybník odvodnili a zavezli. Dnes jsou tam úrodná pole a po vodníkovi a bludičkách zůstal jen název Nad rybníčkem.

Pole s názvem Svatodušní se nacházelo tam kde je dnes nový rybník. Rybník o kterém se hovoří v pověsti se nacházel nedaleko, směrem k dědině. Je to těsně pod areálem bývalého JZD, tam kde stojí stará vodárna. Šitbořický potok tam zatáčí doleva směrem k novému rybníku.

Tato pověst mě inspirovala k tomu, abych vytvořil vodníkovu podobu. Naši předkové věřili, že tam vodník je, tak jsem ho tam opravdového posadil na pařez. Měl jsem velkou radost, že se líbil a věřil jsem že tam natrvalo zdomácní. Bohužel v noci 25. 11. nám ho nějaký závistivec ukradl. Doufám, že šitbořský vodník bude věrný tradici a zloděje pořádně strestá. Já zatím budu shánět nový velký kus lipového (topolového, ořechového) kmene o průměru alespoň 80cm a vyřežu nového. Ukázalo se, že hastrman na Svatodušní patří, tak tam bude, to slibuji.

PS: Pokud někdo víte o pořádném kusu dřeva, tak mi dejte vědět.

J. Zelinka

Ze Šitbořických kronik

Když jsme v zimě říkali, že mrzne a že je hodně sněhu a že je nám zima, tak rodiče a prarodiče, kteří prožili extrémní zimu v roce 1929 říkali, že nevíme co to pořádná zima je. Letošní zima byla také dlouhá, mrazivá a bohatá na sníh. Porovnejme ji ale se zimou v roce 1929 podle zápisu v pamětní kronice, jak ji popsal tehdejší kronikář a obecní tajemník Jan Konečný (bydlel v domě číslo 100).

Zima 1929 v Šitbořicích

Měsíc leden započal mrznutím a čerstvým sněžením, zima byla dosti tuhá a vánice se opakovaly. V měsíci únoru přituhlo, takže na Hromnice 2. února bylo zimy 28 stupňů a byly silné vánice, že v cestách zůstala zametena ve sněhu auta i několik dnů, než se vyházela. Doprava byla přerušována stále a sníh se nestačil vyhazovat. Na ostatky 10. února dostoupila zima nejvyšší síly, kdy bylo zimy 32 stupňů a v některých krajích republiky, ku příkladu v Českých Budějovicích, 41 stupňů. Následkem tak hrozného zimy mrzla na polích zvířata jako koroptve, zajáci, srny a jiné to houfně. Našlo se dost škůdců, tyranů, jež zvířata umrzlou utloukali, neboť ku příkladu ba-

žant nemohl vzlétnout, a nebo hned spadl a bylo mnoho zvířat ubito mimo zmrznutí, ač to byli jen kosti. Obydlí byla tak promrzlá, že se nedala vytopit a mrzlo i v příbytcích. V pamětech byla zaznamenána taková zima před 50 a 150 lety.

Staly se případy, že ve stájích, kde bylo málo dobytka tento i zmrzl a tak lidi topili i ve stájích, aby jim dobytek nepromrzl. Stalo se ale také, že při neopatrnosti se dobytek kouřem udusil.

Vlci z Karpat přišli až do našeho kraje ku Pavlovicím a ke Ždánicím. Stromy, hlavně třešně, jsou od mrazu roztrženy jako by je sekerou rozštípl. Od 16. do 18. února mrazy trochu polevily, ale 19. února již zase bylo 18 stupňů zimy a jenom přes poledne se oteplovalo. V měsíci tomto panovala zima tak krutá po celé Evropě, již nikdo nepamatuje. Řeky hluboko promrzají a jsou zaváté sněhem, takže není poznat, kde se nalézají. Vyhazování sněhu z cest stojí mnoho peněz a není ani možno jej vyházeti, neboť to co se ve dne z cesty vyházeje v noci zase zapadne. Panuje úplná bezradnost, protože obce nemají peněz, jsou rozpočtově omezeny a obecní daňová přírůžka se může zvýšit nejvíc na 200 %. Šitbořice dostaly z hejtmanství na vyhazování sněhu jen 2500 Kč.

Hřbitov je úplně zavátý do výšky hřbitovní zdi a ve středu hřbitova stojí kopec sněhu jako mohyla. Stalo se, že jeden den byly tři pohřby a nebylo možno pro mrtvé ani hroby vykopati a mrtvé pochovati.

Na cestách a u domů byly vysoké sněhové úvozy a dalo hodně práce je aspoň udržet, aby se mohlo nejnужnější dopravit.

Mrzlo až do 5. března, kdy nastala obleva a byla obava z náhlého tání a ze záplav z takového množství sněhu. Dopadlo to ale dobře, sníh se tratil pozvolna, protože v noci vždy přimrzlo. V posledním týdnu března se začalo na polích sít. Na Velký Pátek se ale zase ochladilo až do 8. dubna, takže na Velikonoční svátky to bylo jako na Vánoce. Chladné počasí trvalo až do 27. dubna načež se oteplilo a nastalo teplé jarní počasí, takže jarní práce se stihly do poloviny května. O svátku Nanebevstoupení

Páně kvetly již všechny stromy. Na ovocných stromech se ale projevily následky kruté zimy. Polovina stromů zůstala po takových mrazech suchá a tyto stromy se musely vykácet.

Kronikář dále zapsal, že během roku bylo počasí příznivé a úroda na polích byla dobrá.

Tetička Mařka, která byla v tom roce stárkou, vzpomínala, že v tanečním sále byla na „Vostatke“ tak zima, že stárci po skončení muziky vyli nedopité pivo na podlahu a udělali si v sále ledovou klouzačku.

Moji vnuci a synovci po přečtení tohoto článku prohlásili o letošní zimě, že to byla jenom taková „brnkačka“.

Ing Josef Krupička

Dva měsíce nohama vzhůru (1. část)

Protože jsem se už nějakou dobu učil anglicky a moje znalosti nebyly podle mých představ, rozhodl jsem se vyrazit za učením do anglicky mluvící země. Vybrat si agenturu, která mě cestu zprostředkuje nebylo těžké. Už dřív jsem chodil na víkendové kurzy angličtiny a věděl jsem, že zprostředkovávají také jazykové pobyty v zahraničí. Stačilo zajít do jejich kanceláře a vybrat si z katalogu. Protože jsem chtěl dlouhodobější pobyt, hlavním ukazatelem byla samozřejmě cena. Výběr byl bohatý: Anglie, Skotsko, Irsko, Kanada, USA, Nový Zéland, Austrálie, Jihoafrická republika, Malta. Cena za pobyt byla paradoxně nejnižší v zemi, která je na druhé straně zeměkoule. Horší to už bylo s letenkou. Vybral jsem si dvouměsíční pobyt na Novém Zélandu. Měsíc docela intenzivní výuky. Dopoledne i odpoledne ve škole ve městě Auckland s ubytováním v hostitelské rodině a zbytek takzvanou zkušenost na farmě: jednoduchá šestihodinová práce bez výdělku, jen za ubytování a stravu. Podmínky pro udělení víza byly: potvrzení o zaměstnání od zaměstnavatele, dopis ambasádě Nového Zélandu o účelu cesty, potvrzení od agentury o zajištěném ubytování a předem zakoupená zpáteční letenka s pevným datem odletu. (Dnes už na pobyt do tří měsíců vízum není potřeba.)

Datum odletu z Prahy jsem si domluvil na 14. září 2001. Ale protože byla po 11. září, na letištích vyhlášena zvláštní opatření kvůli útokům na Světové obchodní centrum v USA, měl jsem obavu, jestli nebudou lety odloženy. Naštěstí se to nestalo.

V pátek 14. 9. 2001 mě rodiče odvezli do Prahy na letiště. Odtud jsem pokračoval směr Frankfurt, Singapore, Auckland. Cesta byla dobrá. Ani jsem moc dlouho nečekal na další spoje. V krásné letištní hale v Singapuru jsem si udělal pár fotek. Potom jsme nastoupili do letadla a po chvíli zase vystoupili kvůli nějaké opravě na letadle, asi motor. Tam se se mnou dala do řeči nějaká paní, když viděla, že čtu naše noviny. „Polish?“ Ptá se mě. Říkám, že ne, Čech. Ona je prý z Chorvatska, ze Splitu a na Novém Zélandu prý má děti, za kterými jezdí. Příjemná

paní. Po opravě nasedáme a v Aucklandu vystupujeme asi o půl jedné v neděli.

S mým jménem na papíře už na mě čeká paní Sue u které budu bydlet. Spolu s ní mě přijel přivítat jihokorejský student Gil. Při nasedání do auta jsem si málem sedl za volant, protože jsem zapomněl, že oni ho mají napravo. Cestou „domů“ mě ukazují Auckland a zastavujeme na údajně nejvyšším místě Aucklandu s nějakým památníkem a krásnou vyhlídkou.

Domluvíme se celkem dobře. I když rozumím jen význam otázky, tak nějak na půl. Potom přijezd do domu, ubytování, krátká vycházka s Gilem do supermarketu a zpět. Potom večeře. Nebyla valné chuti, jen maso bylo osolené jinak všechno neslané. Po večeři očista a jdu spát. Je kolem deváté doma může být tak asi před obědem. Je husa. To by byl jinší apetit.

Centrum Aucklandu

foto: Josef Valíček

Neděle 23. 9. 2001

Týden proběhl celkem v pohodě. Bydlím tady já, dva Korejci Gil a Charlie, Japonce Tomo a Maďar Láslo. Asi-
até si někdy dávají svá jména do anglického překladu. V pondělí ráno mi kluci ukázali jak se dostanu do školy, kde si vyřídím měsíční jízdenku a pak jsme si šli každý po svém. Seznámil jsem se se školou a tak. Sjelo se nás tady odhadem asi deset Čechů, docela hodně. Ne všichni na mě dělají příjemný dojem, ale paní co u nich bydlím byla s Čechy na ubytování prý spokojena. Ne už tak s Rusy, Poláky a Číňany. Obvyklý den vypadá asi takto: Ráno si každý uvaří čaj nebo kafe k tomu si namaže chleba a jde se do školy. V poledne si koupí sendvič, nebo co kdo chce a večer paní uvaří hlavní jídlo. Po jídle mančaft, to jest my, uklidíme a umyjeme nádobí. Potom se uvaří čaj nebo kafe a chvilku se ještě sedí a klábosí. Jídlo se dá sníst, ale většinou jen ze slušnosti aby nezbylo. Zeleninová polévka to ještě jde, když se do ní nasype koření. Ale další chod jen vařené a dušené. Hodně zeleniny, masa jen tak aby se neřeklo. Po jídle většinou dezert. Obdobné chuti jako druhý chod. Dnes byl celkem zajímavý. Taková červená hmota a na to něco jako ne moc sladký pudink a šlehačka. Když jsem se paní domu ptal z čeho to je, tak mě vedla na zahrádku k takové rostlině, něco jako náš lopuch s červeným stonkem. Tak prý z toho stonku. (Asi to byla rebarbora.)

Ve čtvrtek večer, když jsem jel domů, tak jsem nastoupil do jiného autobusu, než jsem byl zvyklý jezdit. Směr byl dobrý, jen jel jinou trasou. Vůbec jsem nevěděl kde mám vystoupit. Až se mně trochu zdálo, že už by to mohlo být, tak jsem vystoupil. Asi hodinu a půl jsem tam chodil po okolí a usilovně hledal cestu domů. Pořád se mě to tam zdálo povědomé. Když už jsem byl úplně v koncích, tak jsem se zeptal paní, co šla proti mě po chodníku. Pro tyto případy jsme měli na kartičce s jízdními řády napsanou adresu se jménem rodiny. Paní se usmála a ukázala mi směrem, kterým jsem právě šel. Ušel jsem asi dvacet metrů a za skupinou keřů se objevil vysněný dům. K večeri jsem přišel pozdě. Když jsem to potom domácím vyprávěl, tak se Gordon, manžel paní Sue jenom smál. Prý si to mysleli, že jsem zabloudiv.

Můj „nalezený domov“

foto: Josef Valíček

Neděle 30. 9. 2001

Škola probíhá normálně. Ve středu bývá poodpolední aktivita, zvaná „pubnight“. Zkrátka se jde po vyučování do hospody. Je to asi ten nejlepší způsob, jak se skamarádit. Seděl jsem tam s Japonci a Korejci. Nakonec si

tam přisedla i naše dopolední učitelka Madelaine Barber, která mě potom v pátek pozvala spolu s dalšími dvěma žáky, na výlet asi tak 250 km na sever od Aucklandu.

Jeli jsme krásnou zelenou zvlněnou krajinou, posetou dobyt看, koňmi a ovce. Na místo jsme dorazili v pátek večer už za tmy. Ubytovali jsme se v hezkém hostelu. Něco jako bungalov. Vybavená kuchyňka, koupelna a tři místnosti. Ještě večer jsme si vyšli na příjemnou noční vycházku na pláž. Moře šumělo, vlny se rozbíjely o pláž a Madelaine nám vyprávěla jak to tam bývalo, když tam asi před pěti lety učila. Druhý den jsme brzo ráno vyjeli na kopec na takovou vyhlídku. Byl tam nádherný výhled na Tichý oceán, který vnitrozemec jako já jen tak nevidí.

Potom jsme sjeli dolů a nechali se přepravit lodí Ferry do takové zátoky. Byla tam ještě mlha, ale ta se za chvilku rozplynula a udělal se krásný slunečný den. Potom jsme ještě navštívili další pláž, vyhlídky a přírodní rezervaci se starým, vzácným stromem Kauri, který

Na výletě s Madelaine

foto: Josef Valíček

má jméno God of the forest (Bůh lesa). Nakonec, už celkem znavení cestováním, jsme zastavili ve městě Pueva. Ve staré hospodě, polepené penězi snad z celého světa. I naše české padesátikoruny tam byly. A staré prošlapané boty made in Baťa. Jinak celá hospoda byla vyzdobená starými vesnickými nástroji a postroji. Do Aucklandu jsme se vrátili v sobotu večer.

Druhý den jsem po pravidelné návštěvě kostela a obědě dvou sendvičů, zamířil okolo pláže Mission bay do muzea polárních badatelů a podmořského akvária. V podmořském akváriu se prochází skleněným tunelem, kde všude okolo lezou humři, různé škeble, nad hlavou plavou ryby a dobře dvoumetroví žraloci a rejnoci.

O týden později

Ve škole to jde dle možností. Je tady pěkná směsice žáků. Například Juja z Japonska. Kluk který ve svých šestadvaceti letech už má procestovaný pěkný kus světa. Údajně i zkušenosti z japonského podsvětí, kde se sekají články prstů. On má ale všechny. Je kamarádský a je s ním sranda. Seara z Koreje, angličtině moc nedá, ale co neřekne to dohraje rukama a nohama. Je hlučná, ale je s ní velká prča. Hiroaki z Japonska. Takový tichý

kluk, ale nechybí na žádné pubnight. Potom dvě pohledné Čiňanky. Ruska Olga, Fabia z Brazílie a dvě Češky Jarka a Katka.

V sobotu jsem byl na Aucklandských dostizích. Pršelo a bylo škaredě. Šel jsem na tribunu, která byla krytá a ještě zasklená a asi se i topilo. Uvnitř bylo dobře. Byly tam obrazovky, které snímaly každý závod. Sázelo se jako o život. Taky jsem si vsadil. Osmý závod, kůň č. 9 Just There. Na vítěze. Čistá prohra. 10 dolarů, ale nevadí. Taky jsem tam byl v jejich dostihovém muzeu, ale byly to z větší části jen fotografie.

V neděli jsem byl v New Marketu (městská část Aucklandu) v lázních. Po 10-ti minutách jsem musel odejít, začalo se mě dělat mdlo. Bublíny a moc teplá voda.

Na večeři jsme měli pizzu. Hodně zeleninového salátu a dezert z rebarbory. Docela dobrý, začínám si zvykat.

Poslední týden ve škole proběhl dobře. Ve středu obvyklá pubnight. Akorát Juja chyběl. Zařizoval si prý nové bydlení. Dobře jsem si popovídal s Korejkou Khu-hee a holkou z Taiwanu Chia-miao.

V pátek kdy někteří žáci končí bývá takzvaná „Graduation“. Všechny třídy se sejdou v hale a příslušný učitel vždycky k tomu kterému žák řekne jak byl úspěšný a jak se mu dařilo. Potom ten žák řekne jak se mu tam líbilo a tak. Taky jsem si musel připravit krátkou řeč, ale měl jsem dost trému přede všema. Chvilka jsem zapomněl co jsem chtěl říct. Asi to byla hrůza.

Poslední fotky na rozloučenou a sbohem školo.

Pobřeží Tichého oceánu

foto: Josef Valíček

Ještě ve škole mě sehnali můj plánovaný pobyt na farmě. Moc velký zájem o pomocníky nebyl. Byla tam jen jedna nebo dvě nabídky. Mělo se jednat o sečení trávy a pomocné práce, ale zajímalo mě podívat se na farmu. Vybral jsem si farmu u městečka Te Avamutu.

V sobotu dopoledne jsem se sbalil a svůj větší kufr jsem si nechal v Aucklandu u naší druhé mámy, jak nám vždycky s úsměvem říkala paní Sue. V její rodině jsem se mněl opravdu dobře. Žije už jen s manželem, protože jejich syn už se osamostatnil. Má ráda společnost a proto pronajímá jejich místnosti studentům ze školy. Je to nezanedbatelný příjem do jejich rodinného rozpočtu, ale je to se vším servisem. Dokonce nám i prala prádlo. Hodně nám taky důvěřovali. Tři dny po mém příjezdu mě Sue dala klíče od jejich domu, ale dokáže si taky sjednat pořádek Když jsem se ptal ostatních žáků, jak vychází s rodinami, tak ne všichni měli to štěstí, co já. Je to vždycky o nějakých pravidlech a toleranci z obou stran.

Do Te Avamutu jsem přijel asi před čtvrtou hodinou odpoledne. Čekala tam na mě paní Regula Bleskie se svými třemi psíky. Cestou autem na farmu moc nemluvíla, ale jinak se zdála celkem dobrá. Dorazili jsme na farmu, ona mi ukázala místnost kde budu spát a zašla do domu. Já jsem se zatím seznámil se dvěma studenty, co u ní pracovali. Korejský kluk a Japonská holka. Potom jsem se převlíkl do pracovního a šel na dvůr, kde jsem se zeptal toho Korejského kluka, co se normálně dělá přes den. Pak jsme posbírali vejčička od slepic. Hnízda byla všude, kam měly slepice přístup. V trávě, v listí, v kůlně. Paní se prý snaží o návrat k přírodě. Říká se tomu organická farma. Posbírali jsme z každého hnízda necelou polovinu vajec, ale bylo to moc. Prý by si slepice všimla, že vejčička chybí a přestala by snášet, nebo by nevyseděla kuřata. Tak jsme ještě museli část vrátit. Potom jsem nevěděl co mám dělat. S ostatníma jsem krmil drůbež. No „krmil“. Z barelu s granulemi jsme vždycky hodili plechovku granulí na zem a bylo nakrmeno. Pak jsem okouněl na dvoře a okukoval hospodářství. Bylo asi šest večer. Čekal jsem venku, protože mě bylo hloupé jít dovnitř. Myslel jsem, že paní vyjde a řekne co mám dělat, seznámí mě s okolím a u večeře řekne co bude zítra.

V sedm hodin přišel čas večeře. Šel jsem s ostatníma dovnitř. Paní seděla v rohu velké místnosti a sledovala zprávy. Ti dva studenti neřekli ani slovo. Pak přišla paní, nasypala balíček rýže do hrnce, zalila vodou a dala vařit. Pak dala ještě do trouby jakési pirohy plněné masem. Zase nikdo nepromluvil. Bylo to divné. Korejský student nakrájel půl hlávky zelí a udělal z toho salát.

Večeře. V tichosti se jedlo a když jsme dojedli, tak se mě paní zeptala jaké to je po pádu komunismu. Tak povídám, že díky pádu komunismu už můžeme cestovat a že už to snad bude lepší. Pak začala ona. Říkala, že tady měla dvakrát na práci lidi z východního Německa, a že nechtěli pracovat. Prý lidi ve východním Německu čtyřicet let jen brali peníze od státu a nepracovali. Říkala, že lidi z východní Evropy nejsou zvyklí tvrdě pracovat, a že já jsem taky takový. Prý jsem přijel a neřekl jsem si o práci a proto mě zítra odveze zpátky do města. Ptal jsem se jí, proč si mě sem teda brala, vždyť přece věděla že jsem z východní Evropy, a že mě ani žádnou práci nedala aby věděla že nechci pracovat. Řekla, že jí stačí podívat se na člověka a vidí jaký je, a že já za nic nestojím.

Potom měla asi hodinový telefonát v němčině byla totiž Švýcarka. Čekal jsem až domluví a zeptal jsem se jestli mě teda dá nějakou práci, ale ona řekla, že ne. Prý jsem stál na dvoře a díval se dovnitř jak ona pracuje. (Psala něco na počítači.) Prý bych měl pracovat pro ni, ale místo toho pracuje ona pro mě. Doprovázela to takovými gesty, že jsem na ni jenom zíral. Tak jsem jí řekl, že půjdu hned. Ona povídá, že jak chci. Sbalil jsem si věci a rozloučil jsem se s Korejským klukem se kterým jsem byl na pokoji. On mě dal ještě e-mail abych mu pak napsal a šel jsem. Byl jsem trochu v šoku a až když jsem ušel asi kilometr od farmy, tak jsem zjistil, že jsem si tam zapomněl sandály. Ale už jsem se nevracel.

pokračování příště...

Josef Valíček

Sport

„Mladý“ fotbal

PŘÍPRAVKA

Na úvod bych chtěl poznamenat, jak velkou členskou základnu má naše příprava. I když kluků může hrát jenom 7 v poli, jezdí jich na zápasy někdy i třikrát tolik. To je určitě moc dobře a nezbyvá než doufat, že nadšení klukům vydrží i nadále. I přes odchod nejstarších hráčů do žáků, drží si naše příprava pěkné výsledky a po podzimu skončila na krásném 3. místě s celkovým počtem 15 bodů. Za tohle umístění je potřeba poděkovat, mimo jiné, panu Zbyňku Nečasovi za to, že malé kluky vede k fotbalu a chodí s nimi trénovat.

ŽÁCI

I přes odchod několika hráčů základní sestavy do dorostu, se počet žáků spíše zvýšil příchodem „mladé krve“ z přípravy. Přes slabší začátek sezóny, kdy žáci ve třech kolech nevyhráli, se hoši dokázali zvednout a od čtvrtého zápasu už neztratili ani bod. Za tyto výkony patří našim žákům po podzimu celkově 3. místo s celkovým počtem 23 bodů, se ztrátou 10 bodů na vedoucí Nosislav. Žáky vede pan Oldřich Linha, který má s těmito hráči zkušenosti už od přípravy. I jemu patří dík.

DOROST

Dorost hraje už od loňské sezóny, dá se říct, v nezměněné sestavě a proto se očekávaly lepší výsledky než vloni. Očekávání se ze začátku sezóny dařilo plnit, kdy byli dorostenci i na 2. místě tabulky. Ke konci dlouhé sezóny ale přicházela zranění opor týmu a občas i nedisciplinovanost která znamenala ztrátu cenných bodů. Ale i přes to je 5. místo slibným vkladem do jarní části. Nejlepším střelcem se stal Michal Bartoněk s 13 góly.

Dík patří Pavlu Konečnému, Vladimíru Navrátilovi a Davidu Hanákovi za jejich snahu a vytrvalost při tréninku.

Na konec bych chtěl poděkovat všem tatínkům, dědečkům a všem kteří se aktivně podílejí na Šitbořském mládežnickém fotbale, bez kterých by to taky určitě nešlo. A všem fotbalistům přeju hodně štěstí a dobrých výsledků v jarní sezóně.

Vladimír Navrátil ml.

Fotbal v roce 2006 - bilance

V bilancování uplynulého fotbalového roku obou mužstev dospělých se prakticky dá smysluplně vyjádřit pouze k mužstvu A, neboť mužstvo B doplácí na špatnou vnitřní organizaci a také na samovedení, neboť u něj nepůsobí vůbec žádný funkcionář a z pozice hráče nutný chod řídit nelze. Všechny nás mrzí, že se prakticky jedná o celek

s velmi příznivým věkovým průměrem a některými talentovanými hráči, ale fotbalu nedávají ani to minimální a odmítají jakoukoliv součinnost s mužstvem A, čímž vlastně existence mužstva B ztrácí smysl a účel. Tímto bych chtěl vyzvat bývalé fotbalisty i ostatní mužskou populaci, zda by neměli zájem se na vedení B mužstva podílet, ať již funkcionářsky nebo i trenérsky a tím tomuto mužstvu vtisknout smysluplnost.

Mužstvo A se za uplynulý rok hodnotí radostně, neboť po třísezónním pobytu ve fotbalovém suterénu se nám podařilo v létě postoupit do III. třídy. Velkou zásluhu na tomto konečném výsledku má velký střelecký potenciál obou našich útočníků a to Davida Hanáka a Franty Hopjana, kteří dohromady soupeřům nastříleli 68 branek – prvně jmenovaný 38 a druhý 30. Ale pochvalu zaslouží celý kádr za vyrovnané a trpělivé výkony během celé sezóny 2005/2006, kde především kostra týmu – Tonda Musil, Leoš Hanák, Kamil Metelka, Lubor Hanák, Michal Hofferík, Drahoš Konečný a uvedení útočníci, odváděla většinou zodpovědnou a dobrou práci. Výsledkem je konečný zisk 67 bodů a impozantní skóre 120:21.

Horní řada zleva: J. Jeniš, R. Zelinka, A. Petrla, J. Petrla, R. Petrla, F. Hopjan, Leoš Hanák, D. Konečný a D. Hanák. Dolní řada zleva: A. Musil, A. Franěk, L. Hanák, Z. Tesař, K. Metelka a M. Kříž

Po postupu do III. třídy jsme měli obavy z vyšší náročnosti soutěže a také, jak se vlastně mužstvo přizpůsobí, při vysokém věkovém průměru, větší rychlosti a dynamice soupeřů. I když nás prakticky od 1. kola potkávala, mnohdy těžká zranění, sestava se často doslova lepila a pravidelně v ní nastupovali dorostenci, podařil se nám husarský kousek a především velkou měrou zkušeností a fotbalového umu klíčových hráčů figurujeme, po ukončení podzimní části sezóny, na 2. místě se ziskem 34 bodů, při skóre 43:15. Velkou zásluhu na tomto postavení má naše domácí nedobytná tvrz, neboť na vlastním hřišti jsme neklopýtli a dokonce ani neinkasovali – zisk 21 bodů, skóre 24:0. Trošku horší bilance i herní projev byl při utkáních na hřištích soupeřů, především pak vý-

kon v Kobylí byl v prvním poločase katastrofální a zbytečně jsme přišli o 3 body. Ale vzhledem k velkému počtu zraněných hráčů základní sestavy a bohužel také ke špatné tréninkové morálce hráčů zdravých, jsme s umístěním nadmíru spokojeni. Vyzvednout bych za podzimní část soutěže chtěl především brankáře Tonda Musila, který nás mnohdy podržel zázračnými zákroky, potom za vysoký nadstandard v obraně Romana Kresu, ze záložníků hlavně Drahoše Konečného a benjamínka Michala Bartoňka a samozřejmě také naše úderné útočné duo Davida Hanáka a Frantu Hopjana – 12 a 7 vstřelených branek. Nyní nás čeká dlouhá zimní přestávka, ve které se zúčastníme zimního turnaje na umělé trávě v Otnicích. Našimi soupeři budou mužstva z okresního přeboru - FC Kralice na Hané, SK Moutnice SK SPARTAK, Svatoňovice-Mistřín, SK Šlapanice, Slavoj Velké Pavlovice B, TJ Blažovice, TJ Sokol Dambořice, TJ Sokol Otnice, TJ Zemas Hovorany.

Věřím, že se nám většina hráčů plně uzdraví a během této přestávky nabereme hodně fyzických a psychických sil pro další úspěšný fotbalový rok.

Ještě jednou bych chtěl vyzvat všechny příznivce naší kopané, aby se také aktivně zapojili do činnosti klubu a byli nápomocni ať již pořadatelsky, funkcionářsky nebo trenérsky. Bez dalších obětavých kolegů není úspěšný rozvoj kopané v obci, podložený kvalitním sportovním areálem, možný.

Na závěr mně dovoluť tímto poděkovat našim dvěma hlavním sponzorům, společností Pramos a.s. a Lokotrans s.r.o., především jejich zástupcům p. Radomíru Zelinkovi a Ing. Karlu Matuškově a také samozřejmě OÚ Šitbořice za rozvoj a údržbu sportovního areálu. Bez jejich pomoci by Šitbořický fotbal nebyl životaschopný.

Děkujeme všem věrným fanouškům za jejich hojně účasti především při domácích zápasech a tímto Vás zveme na fotbalovou taneční zábavu se skupinou Merllin, která 29. 12. 2006 fotbalový rok 2006 uzavře. Věříme, že i v roce 2007 se budeme těšit z Vaší citelné podpory.

Do nového roku Vám všem spoluobčanům potom přeje jen vše dobré!

Jiří Jeniš

Turnaj mistrů světa v kolové

Vážení sportovní přátelé, TJ Sokol Šitbořice a TJ Favorit Brno ve spolupráci s obcí Šitbořice uspořádají v sobotu 17. února 2007 od 13 hodin již 40. ročník Turnaje mistrů světa v kolové (12. ročník v Šitbořicích) za účasti:

- HESS CH. – ABEL Th. (Německo)
mistři světa 2006
- HRDLIČKA J. – BÖHM J. (ČR)
2. místo na MS 2006, Hrdlička-mistr světa 2003
- SCHNEIDER D. – KÖNIG S. (Rakousko)
3. místo na MS 2003, 2004, 2005, 2006
- LOOSER P. – PLANZER D. (Švýcarsko)
4. místo na MS 2006
- ŠMÍD Pavel – BERGER M. (ČR)
Šmíd – mistr světa 2004
Berger – mistr světa 2003

Vystoupí také naši nejlepší krasojedci:

Krasojízda čtveřic:

Tobolková, Oplocká, Příbylová, Matoušková
MS 2005 1. místo a na MS 2006 2. místo

Krasojízda mužů:

Křivánek

3. místo na MS 2005, 5. místo na MS 2006

Krasojízda žen:

Martina Štěpánková

několikanásobná mistryně světa v krasojízdě

Záběry z tohoto turnaje budou vysílány v celostátním pořadu Branky, body, vteřiny. Delší reportáž pak bude v neděli a v pondělí večer v programu Sportovní ozvěny a dále v krajské vysílání ČT.

DOPROVODNÝ PROGRAM

Mezinárodní turnaj žáků a dorostu MOMO CUP 2007

- pátek 16. 2. 2007 v 17⁰⁰ hod dorost – 10 družstev
- sobota 17. 2. 2007 v 8⁰⁰ hod žáci – 6 družstev

Josef Bulla

Turnaj ve stolním tenise

Již po sedmé pořádají stolní tenisté vánoční turnaj, hraje se v tělocvičně u základní školy. Žáci a mládež si mohou přijít zahrát v sobotu 23. 12. od 9.30 hodin. Turnaj dospělých začíná v sobotu 30. 12. v 9.30 hodin. Letos budeme hrát novým herním systémem – na základě výsledků ve skupinách budou všichni hráči zařazeni do pavouka vyřazovací části, která se bude hrát na dvě porážky. Startovné v kategorii dospělých je 100 korun (studenti tradičně polovinu).

Pro všechny jsou připraveny hodnotné ceny i vydatné občerstvení. Těšíme se na všechny tradiční účastníky i na nově přichozí.

Ing. Pavel Halas

Stolní tenis v roce 2006

Svoji premiérovou sezónu v okresní soutěži zakončilo A mužstvo na jaře tohoto roku na šestém místě, s vyrovnanou bilancí 11 vítězství a 11 porážek. B mužstvo ve své skupině základní soutěže obsadilo pěkné třetí místo.

V novém ročníku si naše A družstvo dalo za cíl zopakovat loňské umístění a pokusit se prosadit mezi nejlepší 4 týmy, které po skončení základní části sehraji zápasy play-off o postup do okresního přeboru. Po zahájení soutěže nás potěšilo zjištění, že díky poctivé letní přípravě dosahují hráči výrazně lepších výsledků než loni, což náš tým s bilancí 9 vítězství a 2 porážek katapultovalo v polovině sezóny na druhé místo tabulky. Naším novým cílem je potvrdit toto naše postavení ve zbytku sezony i v play-off a vybojovat si tak postup do okresního přeboru.

Naše B družstvo si ve znovusjednocené základní soutěži vede se střídavými úspěchy, což znamená umístění ve středu skupiny. Příjemným zjištěním v našem „běčku“ jsou zlepšující se výkony dorostence Libora Stejskala.

Ing. Pavel Halas

Obrázová kronika

23. 9. 2006 - Stárci si jdou pro hodové právo

foto: Alois Kaňa

23. 9. 2006 - Vyvěšování obecní vlajky na Společenský dům

foto: Alois Kaňa

23. 9. 2006 - Bylo třeba i zazpívat

foto: Alois Kaňa

23. 9. 2006 - Stárci před společenským domem ukázali, že umí zpívat

foto: Alois Kaňa

23. 9. 2006 - První stárek čte artikule

foto: Alois Kaňa

23. 9. 2006 - Sólo pro místostarostu

foto: Alois Kaňa

23. 9. 2006

foto: Alois Kaňa

23. 9. 2006 - Výstava v obecním muzeu. Kroje a slavnostní ošacení

foto: Josef Zelinka

3. 12. 2006 - Výstava betlémů

foto: Josef Zelinka

10. 12. 2006 - Přišel Mikuláš

foto: Petr Krupička

3. 12. 2006 - Výstava betlémů. Figury z farního betléma.

foto: Josef Zelinka

Štengaráček - zpravodaj obce Šitbořice, prosinec 2006, č. 2006/4, ročník 12
šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka; členové redakční rady: Zdenka Kaňová, Ladislav Lengál; sazba: František Valíček
vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice, náklad: 570 kusů, neprodejné; tisk: Vydavatelství Brázda, Brěclav
zaregistrováno: Okresní úřad Brěclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
úvodní stránka: Vyřezávaný betlém, Zbyněk Valíček, foto: Josef Zelinka
uzávěrka příštího čísla: 1.3.2007